

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

“Αν και άργα νομίζουμε σκόπιμο να αναφέρουμε τις τελευταίες προσπάθειες των οργανωμένων γυναικών για την ειρήνη.

Είναι γνωστό με πόσο άγρυπνο ενδιαφέρον παρακολούθησαν οι γυναίκες τη Ναυτική Διάσκεψη του Λονδίνου και με πόση απογοήτευση είδαμε να μὴν καταλήξει σε τίποτα θετικό και γενναίο. Ός τόσο αξίζει να αναφέρουμε πώς οι γυναίκες προσπάθησαν να επηρεάσουν τη Διάσκεψη με κάθε τρόπο για να προχωρήσει το μεγάλο ζήτημα του παγκόσμιου άφοπλισμού που θα είναι η ασφαλέστερη εγγύηση της Ειρήνης.

Στις 6 Φεβρ. ο Πρόεδρος της Διάσκεψης που ήταν ο Άγγλος Πρωθυπουργός Ράμσεϋ Μακδόναλ καθώς και τα άλλα μέλη της Διάσκεψης δέχτηκαν μια αντιπροσωπεία των γυναικείων οργανώσεων Αμερικής, Αγγλίας, Γαλλίας και Ιαπωνίας. Οι αντιπρόσωποι κάθε χώρας αντιπροσώπευαν πολλές γυναικείες οργανώσεις του τόπου των, επιστημονικές, επαγγελματικές, κοινωνικής δράσης, κτλ. τις μεγαλύτερες και σημαντικότερες. Επί κεφαλής της αντιπροσωπείας ήταν η κ. Κόρμπιτ Άσμπυ πρόεδρος της Διεθ. Ένωσης για την Ισοπολιτεία της γυναίκας που παρουσίασε μια μια τις άλλες αντιπροσώπους στον πρόεδρο αφού τόνισε το μεγάλο ενδιαφέρον των γυναικών για την επιτυχία της Διάσκεψης. Η Αμερικανίδα αντιπρόσωπος παρουσίασε υπομνήματα των γυναικείων αμερικανικών οργανώσεων που αντιπροσώπευαν 6.000.000 γυναικών, που ζητούσαν συνειδητά τον περιορισμό των ναυτικών άφοπλισμών ως το πρώτο βήμα προς το γενικό άφοπλισμό. Το ίδιο έκαναν μια μια όλες οι αντιπρόσωποι υποβάλλοντας τα υπομνήματά τους με το ίδιο πνεύμα. Όλες έτόνισαν πώς είναι αδύνατο να εξακολουθήσουν για πολύ καιρό ακόμα να συμβαδίζουν η ειρήνη μαζί με τη σημερινή ένοπλη κατάσταση του κόσμου όλου. Η Αγγλίδα αντιπρόσωπος τόνισε ξεχωριστά ότι η ασφαλεία υπάρχει μόνο με τη **έξασφάλιση και επέκταση της διατήσεως με την αναγνώριση του πολέμου ως εκτός νόμου με την κατάργηση των πολεμικών υλικών.**

Στο τέλος η αντιπρόσωπος της Ιαπωνίας. Από την Άπω Ανατολή ρίχτηκε η ιδέα να παρουσιαστούν στη Διάσκεψη οι γυναίκες των χωρών που αποτέλεσαν τη Διάσκεψη. Η Γιαπωνέζα παρουσίασε ένα υπομνήμα με 180.000 υπογραφές που αντιπροσώπευαν 104 γυναικείες οργανώσεις. Το υπομνήμα δόθηκε στον Πρόεδρο μέσα σενα πελώριο γιαπωνέζικο καλάθι: τόσο βαρύ που μόλις μπορούσαν να το μεταφέρουν.

Στην απάντησή του ο Πρόεδρος τόνισε την ιδιαίτερη σημασία που είχε η φράση της γαλλίδας αντιπροσώπου ότι το μεγάλο πρόβλημα είναι πώς να **συμβαδίσει η ειρήνη με την ασφάλεια.** Η ασφάλεια—είπε—είναι κατά τα έννεα δέκατα ζήτημα ψυχολογικό. “Αν όλοι οι λαοί του κόσμου **πίστευαν** πώς είναι ασφαλίσμένοι και οι πιο φιλοπόλεμοι πολιτικοί δε θα κατώρθωναν ποτέ να πάρουν τις πιστώσεις που χρειάζονται για νέους εξοπλισμούς.

Ο αντιπρόσωπος της Αμερικής στη Διάσκεψη, κ.

Στίμσον, είπε πώς το πρόβλημα του άφοπλισμού δεν μπορεί να λυθῆ με μιάν απόφαση μονωμένη ή μὴνα έγγραφο. Είναι ανάγκη να αλλάξει η στάση του ανθρώπινου ναυ απέναντι στην τυπική μορφή του πολέμου. Χρειάστηκαν τουλάχιστον εκατό χρόνια για να πάψουν να κανονίζονται με πολεμικά μέσα οι διαφορές μέσα σε μιὰ μονάχα κοινότητα. “Αλλά τόσα και περισσότερα χρόνια χρειάστηκαν για να αποφασίσουν οι άνθρωποι να καταφεύγουν στα δικαστήρια αντί να εκδικούνται μονάχοι τους ή να μονομαχοῦν για προσωπικά ζητήματα.

Η Διάσκεψη αυτή, είπε, πρέπει να καλλιεργήσει τη συνήθεια του ναυ να περιορίσει το φόβο, την αγανάκτηση, την υποψία, ως που να επεκταθῆ η συνήθεια αυτή σελα τα έθνη.

**

Με την έλπιδα πώς θα επηρεάσε ευνοϊκά τη Διάσκεψη η κ. Σνόνουντεν στις 31 Μαρτίου, μετέδωσε με τον ασύρματο από το Λονδίνο όλες τις αιτήσεις δηλώσεις κτλ. που της είχαν σταλή από γυναίκες από όλα τα μέρη του κόσμου. Ανάμεσα σεαυτές είναι της Jane Άνταμς, της μεγάλης ιδρύτριας της Διεθ. Ένωσης των Γυναικών για την Ειρήνη την Έλευθερία, της Σέλμας Λάγκερλε της φημισμένης σουηδής λογογράφου της κ. Κιουρὸ που κηρύττει ότι «πιστεύει ακράδαντα, όπως ο Παστέρ, ότι η επιστήμη και η ειρήνη θα θριαμβέψουν ενάντια στην αμάθεια και τον πόλεμο.

Η παγκόσμια αυτή έκφραση της θέλησης των γυναικών να λείψει ο πόλεμος δείχνει ότι οι γυναίκες πιστεύουν πώς τα πνευματικά ιδανικά δεν κατακτώνται με τον υλικό πόλεμο, πώς ο πόλεμος δε φέρνει ποτέ καμιά λύση, πώς ο πόλεμος δε σκοτώνει τον πόλεμο.

Οι γυναίκες διερωτώνται σήμερα με ποιο ήθικό δικαίωμα στέλνουν τα παιδιά στον πόλεμο, σενα ανόητο και άσκοπο θάνατο.

Οι γυναίκες σε νοικοκυρές συναισθάνονται το βάρος των φόρων που χρησιμεύουν πρώτα-πρώτα για τους εξοπλισμούς.

Δέκα εκατομμύρια γυναικών, που οι περισσότερες απ’ αυτές έχουν σήμερα πολιτικά δικαιώματα, δήλωσαν με την ευκαιρία της Διάσκεψης τη θέλησή τους να περιοριστῆ ο κίνδυνος των εξοπλισμών, να σταματήσει ο ιμπεριαλισμός, να κυριαρχήσει άπάνω στα πάθη η λογική και να οδηγηθῆ ο κόσμος στην Ειρήνη.

**

Αυτό ήταν το μήνυμα της κ. Σνόνουντεν στη Διάσκεψη και σελο τον κόσμο το βράδυ της 31 του Μάρτη με τον ασύρματο

Ίσως το μήνυμα αυτό να ήταν το σπουδαιότερο σημείο της Διάσκεψης.